

Sygn. akt IV KK 456/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 sierpnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Koziół (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Rafał Małkowski

SSN Andrzej Stępkowski

Protokolant Danuta Bratkrajc

w sprawie **A.T.**

skazanej z art. 286 § 3 k.k.

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 7 sierpnia 2018 r.,

kasacji wniesionej przez Rzecznika Praw Obywatelskich na korzyść

od wyroku Sądu Rejonowego w O.

z dnia 18 kwietnia 2017 r., sygn. akt II K ...17

**uchyla zaskarżony wyrok i na podstawie art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k.
umarza postępowanie karne wobec A.T. odnośnie przypisanego
jej czynu wyczerpującego znamiona występku z art. 286 § 3 k.k.,
a kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa.**

UZASADNIENIE

A.T. została oskarżona o to, że w nieustalonym dniu września 2007 r. w K., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadziła T.D. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 6.000 złotych poprzez wprowadzenie go w błąd co do zamiaru i możliwości wywiązania się z przyjętego

na siebie zobowiązania zwrotu pożyczki pieniężnej we wskazanej kwocie, działając w ten sposób na szkodę w/w pokrzywdzonego, tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k.

Sąd Rejonowy w O. wyrokiem nakazowym z dnia 18 kwietnia 2017 r., sygn. akt IV K .../17, uznał A.T. za winną popełnienia opisanego powyżej czynu, z tą zmianą, iż przyjął, że czyn ten stanowi wypadek mniejszej wagi, tj. występku z art. 286 § 3 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. i za to przestępstwo, na podstawie art. 286 § 3 k.k., wymierzył jej karę grzywny w wysokości 200 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 złotych. Ponadto Sąd, na podstawie art. 46 § 1 k.k., orzekł wobec niej środek kompensacyjny w postaci obowiązku naprawienia szkody wyrządzonej popełnionym przestępstwem poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego T.D. kwoty 6.000 złotych, zaś na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ust. 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych, zwolnił oskarżoną od ponoszenia kosztów sądowych (k. 274 akt).

Wobec cofnięcia sprzeciwu przez oskarżoną, wyrok nakazowy uprawomocnił się z dniem 21 sierpnia 2017 r. (k. 302 akt).

Od tego wyroku kasację złożył Rzecznik Praw Obywatelskich. Zaskarżył go na korzyść A.T. i **zarzucając** rażące naruszenie przepisu prawa karnego procesowego, to jest art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k., polegające na wydaniu wyroku nakazowego wobec oskarżonej, pomimo zaistnienia negatywnej przesłanki procesowej w postaci przedawnienia karalności przypisanego jej czynu, co stanowi bezwzględną przyczynę odwoławczą określoną w art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k., **wniósł** o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i umorzenie postępowania przeciwko A.T., wobec przedawnienia karalności przypisanego jej występku.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest oczywiście zasadna.

Rację ma Rzecznik Praw Obywatelskich gdy podnosi, iż zaskarżony wyrok zapadł z rażącym naruszeniem przepisu prawa wskazanym w zarzucie kasacji.

Z prawomocnego wyroku, Sąd Rejonowy w O. wynika, iż ten Sąd uznał, że A.T. dopuściła się we wrześniu 2007 r. czynu z art. 286 § 3 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k., a więc przestępstwa w typie uprzywilejowanym, zagrożonego karami grzywny, ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat dwóch.

Przypomnieć należy, że zgodnie z art. 101 § 1 pkt 4 k.k. w przypadku, gdy czyn stanowi występki zagrożony karą pozbawienia wolności nie przekraczającą trzech lat lub jedynie karą grzywny, czy ograniczenia wolności, jego karalność ustaje, jeżeli od czasu jego popełnienia upłynęło 5 lat.

Mając to na uwadze poza sporem jest, iż karalność przypisanego A.T. występkowi z art. 286 § 3 k.k. upłynęła we wrześniu 2012 r. W realiach przedmiotowej sprawy nie doszło bowiem do przedłużenia okresu przedawnienia, zgodnie z unormowaniem art. 102 k.k., w brzmieniu obowiązującym od dnia 2 marca 2016 r., w związku z nowelą z dnia 15 stycznia 2016 r. (Dz.U. z 2016, poz. 189), ponieważ postępowanie w niniejszej sprawie zostało dopiero wszczęte w dniu 25 marca 2015 r. (k. 96), a więc już po upływie podstawowego terminu przedawnienia. Postanowienie o przedstawieniu podejrzanej A.T. zarzutów wydano w dniu 1 marca 2017 r. (k. 247 – 248 akt).

Sąd Rejonowy w O. zmieniając kwalifikację prawną czynu zarzucanego oskarżonej z art. 286 § 1 k.k., na typ uprzywilejowany z art. 286 § 3 k.k., nie dostrzegł wynikających stąd konsekwencji prawnych, w zakresie przedawnienia, które obligowały ten Sąd, zgodnie z dyspozycją art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k., do umorzenia postępowania.

Postąpienie Sądu Rejonowego w O., wbrew dyspozycji art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k., skutkowało uchybieniem stanowiącym bezwzględną przyczynę odwoławczą, określoną w art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k.

Nie ulega wątpliwości, że z punktu widzenia okresów przedawnienia karalności decydujące znaczenie ma czyn przypisany w wyroku, a nie czyn zarzucany w akcie oskarżenia (por. np. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 4 lipca 2001 r., V KKN 346/99, Jurysta 2002, nr 2 - 3, s. 48, z dnia 9 listopada 2011 r., IV KK 338/11, LEX nr 1044060).

Kierując się przedstawionymi względami Sąd Najwyższy uchylił zaskarżony wyrok i na mocy art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k. umorzył postępowanie karne.